

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M., spol. s r. o.**, K.B., IČO: X., zastúpený: JUDr. M.Ď., advokát, S.B. proti žalovanému: **RNDr. M.L.**, K.B., zastúpený: N., s. r. o., C.B., IČO: X., **o zaplatenie 8 070,44 eur s príslušenstvom**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2012, č. k. 45Cb 86/2001-215, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2012, č. k. 45Cb 86/2001-215 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 2 615,07 eur, k rukám právneho zástupcu žalovaného.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Najvyšší súd SR uznesením z 29. septembra 2011, č. k. 5 Obo 72/2011-200 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. júla 2011, (č. l. 187) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa je v novom konaní posúdiť námietku premlčania, uplatnenú žalovaným, zistiť presne začiatok plynutia premlčacej doby a jej uplynutie. V prípade, že námietka premlčania nebude dôvodná, bude na základe vykonaného dokazovania potrebné zistiť, či žalovaný sporné motorové vozidlo riadne odovzdal a či žalobca mal možnosť s vozidlom, nielen s vecami odňatými exekútorom, disponovať. Dôkazné bremeno je na žalovanom, aby preukázal, že sa zbavil povinnosti vrátiť žalobcovi motorové vozidlo, ktoré bolo vo vlastníctve žalobcu. Tiež bude potrebné posúdiť predpoklady pre priznanie nároku žalobcu na zaplatenie sumy 8 070,44 eur,

aká bola hodnota motorového vozidla v čase, kedy žalobcovi vzniklo právo na jeho vydanie od žalovaného, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažného záväzku a posúdiť nárok žalobcu na úroky z omeškania.

Ďalej uviedol, že žalobca si žalobou došlou 5. novembra 2001 uplatnil právo na vydanie nehnuteľnej veci podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť T., v. o. s. v likvidácii zakúpila 28. mája 1996 úžitkové motorové vozidlo MERCEDES - BENZ MB 212 D/30 KA, ŠPZ: B. za 1 196 202 Sk s DPH (ďalej len „motorové vozidlo“). Žalovaný v júni 1998 z firemného trezora neoprávnene vybral veľký technický preukaz, malý technický preukaz, bezpečnostnú kartu, dokumenty, autorádio a všetky kľúče od tohto motorového vozidla. Od tohto okamihu žalovaný užíval vozidlo denne výlučne na súkromné účely. Na základe zmluvy o predaji podniku, ktorá nadobudla účinnosť 30. júna 1998, spoločnosť T., v. o. s. v likvidácii previedla vlastnícke právo k hnutel'nému majetku na žalobcu. Prepis vlastníka motorového vozidla je znemožňovaný konaním žalovaného a z toho dôvodu žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému pristiaviť motorové vozidlo na ulici P.v B. a odovzdal právnenmu zástupcovi žalobcu veľký a malý technický preukaz, bezpečnostnú kartu, dokumenty, autorádio a všetky kľúče. Žalobca podaním zo 14. februára 2008 zmenil petit žaloby tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 243 130 Sk spolu so 17,6% úrokom z omeškania p. a. od 1. júla 1998 do zaplattenia. Súd uznesením z 21. októbra 2008 pripustil zmenu žaloby. Žalovaný uviedol, že motorové vozidlo nemá v držbe, pretože ho 10. augusta 2004 spolu s dokladmi, kľúčom a ovládačom elektrického zabezpečovacieho systému a centrálného uzamykania vydal súdnemu exekútorovi. Podľa jeho informácií bolo vozidlo koncom roku 2004 pristiavené na príslušnom dopravnem inšpektoráte k vykonaniu zmeny ŠPZ. V čase prepisu nemal žiadne práva k tomuto motorovému vozidlu. Zákonnú poistku a cestnú daň zaplatil naposledy v roku 2001. Motorové vozidlo bolo zaparkované na S.S.v B. a niekedy koncom roku 2001 odtiaľ zmizlo. Toto zistenie nikomu neoznámil, pretože bol presvedčený, že motorové vozidlo si vzal žalobca. Podľa názoru žalovaného motorové vozidlo má k dispozícii žalobca, pretože koncom roka 2004 ho musel pristiaviť na dopravný inšpektorát k výmene ŠPZ za evidenčné číslo.

Súd mal za preukázané, že na základe exekučného konania vedeného pod sp. zn. 261/04 Sd bola 10. augusta 2004 spísaná zápisnica súdnym exekútorom o tom, že mu

žalovaný odovzdal veľký technický preukaz, malý technický preukaz, kľúč s ovládačom centrálného uzamykania a elektronického zabezpečovacieho systému, bezpečnostnú kartu, servisnú knižku a kódovaciu kartu k motorovému vozidlu.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania podľa § 106 Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa zistil, že predmetom sporu je zaplatenie 8 070,44 eur s príslušenstvom, z titulu peňažného plnenia za motorové vozidlo podľa zmeny žaloby z 15. februára 2008.

Súd prvého stupňa zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca, resp. jeho právny predchodca odovzdal žalovanému do používania motorové vozidlo aj s jeho dokladmi. O odovzdaní nebol spísaný žiadny preberací protokol. Na základe uznesenia súdu z 8. júna 2000, sp. zn. 30Cb 43/2000 žalovaný tvrdí, že motorové vozidlo koncom roku 2001 pristavil na S., kde mal mať trvalé bydlisko konateľ žalobcu. Od tohto dátumu sa o motorové vozidlo nestaral. Na základe exekučného konania 10. augusta 2004 odovzdal doklady a kľúče od uvedeného vozidla. Písomný doklad o odovzdaní motorového vozidla žalovaný nepredložil.

Uviedol, že žalobca si vo svojich tvrdeniach protirečil, keď na jednej strane tvrdil, že motorové vozidlo odovzdal žalovanému do používania, tzn., že žalovaný musel mať k dispozícii minimálne kľúče a v tom čase „malý“ technický preukaz, aby auto mohol používať, na strane druhej tvrdí, že v júni 1998 si žalovaný z firemného trezora neoprávnene vybral veľký technický preukaz, malý technický preukaz, bezpečnostnú kartu, dokumenty, autorádio a všetky kľúče od predmetného vozidla.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že ak by predmetom sporu bolo vydanie veci, žalobu by zamietol, vzhľadom na to, že žalobca motorové vozidlo vydal žalovanému do užívania a nepreukázal, kedy toto svoje rozhodnutie zmenil a kedy o tejto zmene informoval žalovaného a odkedy žalovaný motorové vozidlo zadržiava neprávom.

Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 8 070,44 eur s príslušenstvom ako zaplatenie ceny, ktorú mal žalobca vykázanú v inventárnej karte č. IM 421-000 s dátumom zaradenia 30. júna 1998. Z odôvodnenia návrhu na zmenu petitu vyplýva, že ak

žalovaný motorové vozidlo nepretržite užíval cca 10 rokov a ak motorové vozidlo existuje, už nemá žiadnu finančnú hodnotu a je síce iba do šrotu. Z tohto dôvodu sa žalobca rozhodol, aby si žalovaný ponechal vozidlo a zaplatil mu 243 130 Sk s úrokom z omeškania.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že žalobca sa od júna 1998 mal možnosť domáhať úhrady z titulu kúpnej ceny, ak by žalobca žalovanému motorové vozidlo chcel predať, mal možnosť sa domáhať náhrady škody, čo si žalobca však neuplatnil. Zaplatenie ceny, z ktorej žalobca vychádzal, mu bola známa už k 30. júnu 1998. Na premlčanie súd prihliadol vzhľadom k žalovaným vznesenej námietke premlčania. Žalobca si mohol uplatniť právo na zaplatenie sumy 8 070,44 eur spolu s úrokom z omeškania najskôr od 1. júla 1998, pričom tohto nároku sa domáhal až 15. februára 2008, kedy bol doručený návrh na zmenu petitu. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka uplynula premlčacia doba, kedy si právo žalobca mohol uplatniť po prvý raz. O trovách konania rozhodol podľa § 142 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania.

Proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie. Uviedol, že žalobcovi bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. Žalobca je presvedčený, že súd prvého stupňa prejednávajúcu vec dostatočne skutkovo nezistil, neaplikoval správne právne závery a v procesných otázkach zásadne pochybil. Princíp riadneho chodu spravodlivosti v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje súdy na kvalitné odôvodňovanie svojich súdnych rozhodnutí, každý súd je povinný podrobne odpovedať na každý argument či tvrdenie. Rovnako má žalobca za to, že nevykonanie dôkazov navrhnutých súdom prvého stupňa je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Ďalej uviedol, že od kúpy motorového vozidla 28. mája 1996 ubehlo už 16 rokov, žalovaný úžitkové vozidlo nepretržite využíva na súkromné účely od 1. júla 1998 až dodnes. Je viac než pravdepodobné, že vekom opotrebované motorové vozidlo možno už vôbec neexistuje, resp. ak existuje, tak už nemá pre žalobcu žiadnu zaujímavú finančnú hodnotu. Žalobca sa z toho dôvodu rozhodol, že nech si žalovaný toto vozidlo ponechá a zaplatí mu finančný ekvivalent rovný sume 8 070,44 eur (243 130 Sk) - jeho účtovnej hodnoty z 1. júla 1998, teda nie trhovej hodnoty a nie ani náhradu škody. V čase predaja podniku T., v. o. s. v likvidácii v prospech podniku žalobcu k 30. júnu 1998 si predmetné motorové vozidlo

s dvomi sadami kľúčov a dokladmi žalovaný privlastnil a nikdy dobrovoľne nevydal. Zostatková hodnota bola v tom čase 243 130 Sk, trhová bola okolo 800 000 Sk. Žalobca žiadal, aby žalovaný zaplatil hodnotu vozidla presne podľa účtovníctva. Vzhľadom na dlhé trvanie súdneho sporu žalobca postupne strácal a až nakoniec prestal mať záujem na vydaní vozidla. Predmet sporu sa postupom času spotrebovával, až nakoniec stratil svoju hodnotu. Vydanie opotrebovanej veci by dnes žalobcovi prinieslo iba nemalé starosti a zbytočné náklady s ekologickou likvidáciou odpadu. Dlhoročným pomalým postupom súdu prvého stupňa žalobca musel dotvárať svoje právo tak, aby bol naplnený zmysel a účel pôvodne podanej žaloby. Žalobca musel kvalitatívne zmeniť petit, aby sa nevyhol tomu, že po skončení 11-ročného sporu mu ostane iba hŕba nepotrebného železa.

Ďalej uviedol, že pri prepise ŠPZ bol žalobca nútený využiť služby plateného sprostredkovateľa p. H., ktorý sa dôverne poznal so žalovaným. Žalobca mal a má vo vlastníctve takmer desiatku iných úžitkových vozidiel a nepotreboval pri prepise ŠPZ žiadneho iného sprostredkovateľa. Súd prvého stupňa nevyhodnotil tvrdenie žalovaného, že vozidlo koncom roku 2001 zmizlo. Prečo by sa žalobca správal v roku 2004 iracionálne, keď pridelenie nových ŠPZ by zvládol sám, bez plateného sprostredkovateľa. Žalovaný nikdy neuviedol, načo u seba prechovával 3 roky zbytočné doklady od auta. Rovnako je nepravdivé tvrdenie žalovaného, že jednu sadu kľúčov od auta ponechal v trezore spoločnosti T., v. o. s. v likvidácii a auto koncom roka ponechal na S., niekoľko sto metrov od trvalého bydlisku Ing. F.K. - konateľa, ak by táto skutočnosť bola pravdivá, žalobca by už dávno vozidlo preparkoval a spokojne využíval pre svoje podnikateľské účely. Žalobca žiadal v rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. septembra 2001, č. k. 30Cb 40/2000-88 vydať všetky kľúče, teda nie iba jednu sadu. Súd prvého stupňa ani neodstránil vzniknuté pochybnosti na strane žalovaného, uvedené v odvolaní a uznesení Najvyššieho súdu SR z 11. januára 2001, sp. zn. 6 Obo 167/2000, kde vyhlasoval, že vozidlo používa výlučne pre účely zachovania obchodných vzťahov spoločnosti T., v. o. s. v likvidácii na zabránenie škôd spôsobených Ing. J.T.. Od jeho zakúpenia bol jediným užívateľom a držiteľom dokladov a kľúčov. Podľa vydaného predbežného opatrenia žalobca nemohol ani odobrať auto. Súd to zakázal, pretože by to vraj odporovalo procesným pravidlám. Žalovaný nikdy súdu prvého stupňa nepreukázal odovzdanie auta žalobcovi. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného, že mal žalobca jednu sadu kľúčov k dispozícii. Upovedomenie o exekúcii, sp. zn. Ex 261/2004/Sd z 3. júna 2004 hovorí o všetkých kľúčoch a nie iba o jednej sade. Rovnako sa súd prvého stupňa nezaoberal skutočnosťou, že na základe

predaja podniku T., v. o. s. v likvidácii došlo k zmene vlastníctva predmetného vozidla v prospech obchodnej spoločnosti žalobcu. Táto zmena vlastníka vo veľkom aj malom technickom preukaze nebola do dnešného dňa vykonaná. Súd prvého stupňa nevenoval dostatočnú pozornosť výpovedi Ing. J.T., ktorý sa vyjadril, že p. H. vybavil povinnú výmenu ŠPZ bez toho, aby mu auto žalobca poskytol (aj keď ho pravdepodobne od žalovaného mal). Iniciátorom tejto výmeny ŠPZ bol sám p. H., ktorý mal o auto veľký záujem a bez výmeny ŠPZ by auto zo zákona bolo vyradené z evidencie dopravného inšpektorátu. Ak by mal žalobca auto k dispozícii, tak by auto podnikateľsky využíval alebo ho predal, alebo odhlásil z evidencie DI PZ a vyradil z účtovníctva. Súd prvého stupňa nevykonal navrhovaný dôkaz, kto bol platiteľom zákonného poistenia a platiteľom cestnej dane, dane z motorového vozidla za predmetné vozidlo v období rokov 2001 až 2011 a kto robil STK a emisné kontroly na vozidle. Dokazovanie bolo očividne vykonávané neúplne a plytko, čo vyústilo do nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, a tým do neobjektívneho rozhodnutia. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konania alebo ho zmenil.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojou žalobou z 30. októbra 2001 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného pristaviť motorové vozidlo MERCEDES-BENZ MB 212D/30KA, ŠPZ: B. na ulici P.v B. a vydať ho právnemu zástupcovi žalobcov spolu s veľkým technickým preukazom, malým technickým preukazom, bezpečnostnou kartou, dokumentmi (návody, servisná knižka a pod.), autorádiom a všetkými kľúčmi od predmetného vozidla. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, zaplatenie cestnej dane a zákonného poistenia od roku 1998 až do roku vydania veci, vrátane poplatkov z omeškania a tiež i eventuálne sankčných poplatkov a postihov za nedodržanie zákonných lehôt spojených s prevodom vozidla. Na základe zmeny žaloby súd prvého stupňa uznesením z 21. októbra 2008 pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 243 130 Sk spolu so 17,06% p. a úrokom z omeškania od 1. júla 1998 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29. septembra 2011, č. k. 5 Obo 72/2011-200, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, dospel k záveru, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Súdu prvého stupňa uložil povinnosť riadne zistiť skutkový stav, vyhodnotiť vykonané dôkazy, podradiť súdom zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu a dôsledne posúdiť námietku premlčania uplatnenú žalovaným, zistiť presne začiatok plynutia premlčacej doby a kedy premlčacia doba uplynula. V prípade, ak námietku premlčania vyhodnotí ako nedôvodnú, zistiť či žalovaný motorové vozidlo riadne žalobcovi odovzdal a či žalobca mal možnosť aj s vozidlom, nielen s vecami odňatými exekútorom, disponovať. Dôkazné bremeno je na žalovanom, aby preukázal, že sa zbavil povinnosti vrátiť žalobcovi motorové vozidlo, ktoré bolo vo vlastníctve žalobcu. Tiež posúdiť predpoklady pre priznanie nároku žalobcu na zaplatenie sumy 8 070,44 eur, aká bola hodnota vozidla v čase, kedy žalobcovi vzniklo právo na jeho vydanie od žalovaného, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažného záväzku a posúdiť nárok žalobcu na úroky z omeškania.

Súd prvého stupňa v danej veci opätovne rozhodol a napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa prihliadol k námietke premlčania vznesenej žalovaným, s odôvodnením, že žalobca mal možnosť sa od júna 1998 domáhať úhrady z titulu kúpnej ceny. Zaplatenie ceny, z ktorej žalobca vychádzal, mu podľa predložených dokladov bola známa už k 30. júnu 1998. Žalobca si mohol právo na zaplatenie sumy 8 070,44 eur s úrokom z omeškania uplatniť najskôr od 1. júla 1998, pričom tohto nároku sa domáhal až 15. februára 2008, kedy bol doručený návrh na zmenu petitu. Premlčacia doba uplynula, kedy si právo žalobca mohol uplatniť po prvý raz.

Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca v odvolaní ako odvolací dôvod uviedol, že žalobcovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 226 O. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. je daný.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie neodôvodnil v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p., čím účastníkom konania odňal možnosť konať pred súdom. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. V odôvodnení rozhodnutia úplne absentujú základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd prvého stupňa neuviedol, ktoré skutočnosti, uvedené účastníkmi konania, považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Do odôvodnenia opísal tvrdenia účastníkov konania a svedka p. H. bez toho, aby tieto tvrdenia zákonným spôsobom vyhodnotil. Súd prvého stupňa nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli účastníci konania, na druhej strane ale neodôvodnil, prečo nepovažoval za potrebné tieto dôkazy vykonať. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje akékoľvek právne posúdenie veci. Chýba v ňom, ako skutkový stav posúdil, ktorú právnu normu na daný stav aplikoval a ako ju v medziach konkrétneho prípadu interpretoval. Z obsahu rozhodnutia nevyplýva, ako hmotnoprávne posúdil nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Odvolací súd preto nemohol posúdiť správnu aplikáciu príslušnej hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav. Závery súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozhodnutí sú nepreskúmateľné a nezrozumiteľné.

Pre preskúmateľnosť rozhodnutia je nutné nielen uviesť výpočet dôkazov, v danom prípade výpovede účastníkov, ich právnych zástupcov a svedkov, ale je dôležité, aby súd

vo svojom rozhodnutí uviedol, ktoré dôkazy považoval za relevantné, ktorým dôkazom uveril a ktorým neuveril, ako tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Tieto úvahy súdu musia byť uvedené v odôvodnení súdneho rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

Súd prvého stupňa v danom prípade posudzoval nárok na zaplatenie sumy vo výške 8 070,144 eur s príslušenstvom a námietku premlčania vznesenú žalovaným. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd sa pri posúdení námietky premlčania neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, uvedeným v jeho predchádzajúcich zrušujúcich rozhodnutiach.

Aj podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR, do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí právo každého, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky.

Rovnako závery súdu prvého stupňa sú nejasné a vzájomne si odporujúce, keďže na jednej strane súd dospel k záveru, že v prípade, ak by bolo predmetom žaloby vydanie veci, žalobu by zamietol, vzhľadom k tomu, že žalobca motorové vozidlo vydal žalovanému do užívania a nepreukázal, kedy toto svoje rozhodnutie zmenil a na druhej strane posudzoval námietku premlčania na zaplatenie žalovaného nároku. Rovnako neuviedol, z akých dôkazov vychádzal, keď dospel k záveru, že žalobca motorové vozidlo vydal žalovanému do užívania. Takéto závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Nárok na zaplatenie žalovanej sumy vychádza zo žaloby na vydanie veci. Súd je povinný v prvom rade skúmať, či žalobcovi vznikol nárok na vydanie veci a v prípade, že by dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na vydanie veci, ale odpadol predmet vydania (vec), je povinný skúmať, či výška žalovanej sumy (výška škody) je opodstatnená a či vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú účastníkom nie je jeho právo premlčané.

V danej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky už viackrát zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Pri takomto postupe odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní a novom rozhodnutí viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Po preskúmaní spisu a jednotlivých rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktoré boli zrušené a rozhodnutí odvolacieho súdu odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepostupoval v intenciách rozhodnutí odvolacieho súdu a jeho právneho názoru. Súd prvého stupňa svojim konaním porušuje

základné právo účastníka konania na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný v júni 1998 z firemného trezora, bez súhlasu ostatných dvoch spoločníkov vybral veľký technický preukaz, malý technický preukaz, bezpečnostnú kartu, dokumenty, autorádio a všetky kľúče od tohto motorového vozidla. Predmetné motorové vozidlo žalovaný neoprávnene využíval minimálne do roku 2001, kedy, tak ako sám žalovaný tvrdí, motorové vozidlo zaparkoval na ulici S.v B.. Záver súdu prvého stupňa, že žalobca vydal motorové vozidlo žalovanému do užívania a nepreukázal, kedy toto rozhodnutie zmenil, resp. odkedy žalovaný motorové vozidlo zadržuje neprávom, nevyplýva z vykonaného dokazovania. Vozidlo vlastnila spoločnosť T., v. o. s. v likvidácii a o jeho užívaní rozhodovali všetci spoločníci tejto spoločnosti, nielen žalovaný. Je nepochybné, že žalovaný od júna 1998 využíval motorové vozidlo neoprávnene. Žalovaný do roku 2004 disponoval všetkými dokladmi a príslušenstvom k motorovému vozidlu. Uvedené vyplýva aj zo zápisnice o odovzdaní odňatých vecí zo 17. septembra 2004, spísanej súdnym exekútorom JUDr. Bc. J.Š. v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 261/2004/Sd, kde je uvedené, že pri doručení upovedomenia o začatí exekúcie odňatím vecí došlo žalovanému k odobratiu vecí: vybral veľký technický preukaz, malý technický preukaz, dokumenty, kľúč od motorového vozidla, ovládač elektronického zabezpečovacieho systému a elektronického centrálného uzamykania. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že žalobca vlastnil kľúč od motorového vozidla, keďže v trezore jeden kľúč žalovaný nechal, tak toto tvrdenie nebolo preukázané. Z odvolania žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. júna 2000, sp. zn. 30Cb 43/2000 vyplýva, že motorové vozidlo žalovaný využíval výlučne pre účely zachovania obchodných vzťahov spoločnosti T., v. o. s. v likvidácii a na zabránenie ďalších škôd spôsobených Ing. J.T.. Od jeho zakúpenia bol jeho jediným užívateľom a držiteľom dokladov a kľúčov. Toto tvrdenie žalovaného odporuje jeho tvrdeniu, že jeden kľúč vlastní žalobca. Súd prvého stupňa v ďalšom konaní odstráni rozpory v tvrdeniach žalovaného a vykonaná v tomto smere dokazovanie. Rovnako sa javí ako nepravdepodobné, že predmetné motorové vozidlo na prepis ŠPZ pristavil v roku 2004 pred dopravným inšpektorátom žalobca. Žalobca mal v tom čase na základe exekúcií k dispozícii doklady a kľúč od auta, v prípade, že by mal k dispozícii aj auto, nemusel by na túto výmenu ŠPZ splnomocňovať p. H..

Odvolací súd je toho názoru, že je predčasný záver a nesprávne odôvodnenie súdu I. stupňa, že nárok žalobcu je premlčaný. V tejto časti súd prvého stupňa svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie odvolacieho súdu z 29. septembra 2011, č. k. 5 Obo 72/2001-200, hlavne na jeho závery týkajúce sa premlčania predmetného nároku. V zmysle záverov tohto rozhodnutia, základným predpokladom úspešnosti žaloby na vydanie veci je preukázanie vlastníckeho práva a preukázanie, že sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka. Ak by odpadla základná podmienka žaloby na vydanie veci - jej predmet v dôsledku zničenia, odcudzenia, resp. spotrebovania veci, vlastník by sa mohol domáhať náhrady škody. Právo na náhradu škody sa premlčuje i vtedy, keď sa žaloba na vydanie veci mení na žalobu na zaplatenie peňažnej čiastky z dôvodu, že povinnosť vydať vec nebude možné uložiť, pretože žalovaný už vec nemá a že vlastníkovi nie je možné zabezpečiť a obnoviť výkon vlastníckych práv k predmetnej veci. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa neviaže k okamihu, kedy sa poškodený dozvedel, že mu bola vec odcudzená a kým, ale až k okamihu, kedy zistil, že proti škodcovi - žalovanému nemôže uspieť žalobou na vydanie veci, t. j. že sa znížil jeho majetkový stav, teda poškodený získal znalosť, že sa nemôže domôcť ochrany svojich práv žalobou na vydanie veci a že mu patrí len nárok na náhradu škody. Škoda spočívajúca v tom, že ten, kto vec neoprávnene zadržoval, vlastníka o vec pripravil a jej stratou mu spôsobil majetkovú ujmu okamihom straty či zničenia veci, preto subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, napr. keď sa poškodený dozvie o odňatí veci určitou osobou.

Výpoveď žalovaného na pojednávaní z 21. októbra 2008 nasvedčuje tomu, že až na tomto pojednávaní žalovaný uviedol, že motorové vozidlo nemá v držbe, pretože ho spolu s dokladmi, kľúčom a ovládačom elektrického zabezpečovacieho systému vydal súdnemu exekútorovi. Podľa jeho informácií uvedené motorové vozidlo bolo koncom roku 2004 pristavené na príslušnom dopravnom inšpektoráte k výmene ŠPZ. S ohľadom na vyššie uvedené je preto záver súdu prvého stupňa, že si žalobca mohol svoje právo na zaplatenie sumy 8 070,44 eur prvýkrát uplatniť už 1. júla 1998 nesprávny. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa až na pojednávaní dňa 21.10.2008 dozvedel, že žalovaný motorové vozidlo nemá, preto záver súdu prvého stupňa nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia neriadil ust. § 157 ods. 2 O. s. p., čím odňal účastníkom konania možnosť konať

pred súdom, nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom konaní súd prvého stupňa riadne zistí skutkový stav, uvedie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy zo strany účastníkov konania, opätovne vyhodnotí vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach, uvedie, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie. Zistený skutkový stav súd podriadi pod príslušnú právnu normu. Opätovne posúdi námietku premlčania, s ohľadom na závery odvolacieho súdu uvedené v tomto rozhodnutí, zistí presne začiatok plynutia premlčacej doby a jej uplynutie. Zistí a uvedie k tomu dôkazy, či žalovaný motorové vozidlo žalobcovi odovzdal a či žalobca mal možnosť s vozidlom disponovať. Dôkazné bremeno je na žalovanom, aby preukázal, že sa zbavil povinnosti vrátiť žalobcovi motorové vozidlo, ktoré bolo nepochybne vo vlastníctve žalobcu. Tiež preverí výšku nároku žalobcu, t. j. nárok na zaplatenie sumy 8 070,44 eur, to znamená, zistí, aká bola hodnota motorového vozidla v čase, kedy žalobcovi vzniklo právo na jeho vydanie od žalovaného a posúdi nárok žalobcu na úroky z omeškania.

V novom konaní je súd prvého stupňa v zmysle § 226 O. s. p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, preto je súd prvého stupňa povinný postupovať v zmysle záverov tohto rozhodnutia.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová